

РЕШЕНИЕ

№ 27754

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5993** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 КСО вр. чл.145 - 178 АПК.

Образувано е по жалба вх.№1012-21-641/12.06.2024г. /п.к. 11.06.2024г./ при ТП на НОИ С. град от С. С. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. И. В. Ю. със съдебен адрес и адрес за кореспонденция [населено място] 1000, [улица], вх.Б, ет.4, офис 12 срещу Решение №2153-21-107/23.05.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което на осн. чл.117, ал.3 от КСО е оставена без уважение жалба вх.№1012-21-465 от 24.04.2024г. на С. А. срещу Разпореждане №[ЕГН]/25 от 29.03.2024г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е отказано изменение на отпуснатата лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като неоснователна.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, обосновани с твърдения за неправилност и издаването му при съществено нарушение на процесуалните правила. Според оспорващата страна в разпореждането от 29.03.2024г. неправилно е прието, че лицето не е полагало труд в дружеството „Домино“ ЕООД за периода 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г. Твърди реално положена от него трудова дейност, въпреки липсата на трудови и осигурителни документи, удостоверяващи осигурителен стаж. Развива съображения, че трудовата книжка, в която този стаж фигурира, е официален удостоверяващ документ и като такъв, доказва трудовата му дейност в процесния период. Претендира отмяна на Решение №2153-21-107/23.05.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което жалбата му е оставена без уважение и е потвърдено Разпореждане №[ЕГН]/25 от 29.03.2024г на

длъжностно лице към ТП на НОИ С.-град, както и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, се явява лично и чрез адв. Ю., като поддържа жалбата, моли за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ С. град, с което е потвърдено разпореждане от 29.03.2024 г. на длъжностно лице по ПО, претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. град чрез юрк. В., оспорва жалбата, моли съда да отхвърли същата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски, в т.ч. юрисконсултско възнаграждение и платен депозит за извършване на СПЕ.

Административен съд – София-град, III отделение, 67 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.11.2018 г. С. С. А. е подал Заявление № 2112-21-4238 за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. За преценка на претендираното право и на размера на пенсията, са представени изискуемите документи съгласно действащата към този момент редакция на чл. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), включително Военна книжка № 003608/25.10.1990, Трудова книжка № 168 от 01.08.1989 г. В заявлението е посочено собственооръчно, че не е работил и не се е осигурявал след 04.1996г, както и че иска личната му пенсия за ИОЗ да се отпусне в минимален размер.

С Разпореждане № [ЕГН]/11.01.2019 г. на длъжностно лице по ПО, е отпусната заявената от лицето лична пенсия за инвалидност и осигурителен стаж в минимален размер съгласно чл.75, ал.4 от КСО, изчислена спрямо трайно намалената работоспособност 50 %, определена с ЕР №3010/154 от 17.10.2018г на ТЕЛК и зачетения към датата на инвалидизирането осигурителен стаж в размер на 8 години, 6 месеца и 10 дни.

С последващи разпореждания, постановени по повод преосвидетелстване на лицето, е извършвано осъвременяване, преизчисление и индексирание на отпуснатата на жалбоподателя лична пенсия, съобразно действащата през годините нормативна уредба.

Със заявление вх.№21115-21-2515 от 03.02.2022 г. С. С. А. прави искане за преизчисляване на личната му пенсия за инвалидност поради общо заболяване на основание чл.102, ал.1, т.2 от КСО.

С Разпореждане № [ЕГН] от 23.02.2022 г. на длъжностно лице по „ПО“ отпуснатата лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на С. С. А. е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а“ от КСО и определена в действителен размер, считано от 03.02.2022 г., като е зачетен осигурителен стаж до датата на инвалидизиране 8 години, 6 месеца и 9 дни и осигурителен стаж след датата на инвалидизиране - 0 години, 3 месеца и 0 дни, общ осигурителен доход на лицето за базисен период от 01.01.1993 г. до 31.12.1995 г. в размер на 65836,00 лв. Изчисленият общ осигурителен доход на лицето за базисен период от 28.09.2015 г. до 11.10.2017 г. е в размер на 15591,25 лв. и индивидуалният коефициент 0,509.

С последващо Разпореждане на №[ЕГН] от 21.04.2022 г. на длъжностно лице “ПО”, лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване е преизчислена на основание чл. 102, ал. 1, т. 2 от КСО, считано от 01.03.2022 г., като е зачетен осигурителен стаж до дата на инвалидизиране - 08 години, 06 месеца и 09 дни и осигурителен стаж след датата на инвалидизиране - 01 години, 03 месеца и 15 дни, общ осигурителен доход на

лицето за базисен период от 01.01.1993 г. до 31.12.1995 г. /три последователни години до 01.01.1997 г. по избор съгласно чл. 70, ал. 3 от КСО/ е в размер на 65836,00 лв. Изчисленият общ осигурителен доход на лицето за базисен период от 28.09.2015 г. до 28.02.2022 г. е в размер на 27758,99 лв, и индивидуалния коефициент 0,512.

Административният орган не е зачел осигурителен стаж на лицето за периода 01.12.2001 г. – 01.06.2006 г. в дружеството „Димино“ ЕООД, на длъжност „шофьор“, като е взел предвид следното:

Със заявление вх.№2121-21-104 от 20.04.2023 г. С. С. А. прави искане за преизчисление на личната му пенсия за инвалидност поради общо заболяване с придобит осигурителен стаж преди пенсионирането, като представя Трудова книжка с изх. №3/01.12.2001 г., издадена от "Димино" ЕООД на длъжност "шофьор" за периода от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г. в която е нанесен и оформен горещитирания период. Видно от пенсионното досие, със заявление вх.№2112-21-4238 от 19.11.2018 г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, същата не е представена.

В хода на образуваното пенсионно производство по заявление вх.№2121-21-104 от 20.04.2023г., след справка в регистъра на осигурените лица е установено, че за С. С. А. липсват данни, подавани по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО. В тази връзка от дирекция „Пенсии“ при ТП на НОИ С. - град е изпратено писмо до "Димино" ЕООД, за необходимостта да издадат документи, удостоверяващи, че за периода от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г. са внесени осигурителни вноски по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО. Писмото се връща като "непотърсено".

Изпратен е сигнал до дирекция "Краткосрочни плащания и контрол" при ТП на НОИ – да извърши проверка на осигурителния стаж и да бъде издадено удостоверение УП-2 на С. С. А..

Резултатът от проверката е обективизиран в Доклад от 20.07.2023 г., съгласно който са изпратени задължителни предписания № ЗД-1-21-01378404 от 14.06.2023 г. и задължителни предписания № ЗД-1-21-01378404 от 14.06.2023 г, за явяване и представяне на документи до седалището на "Димино" ЕООД, ЕИК[ЕИК] и до постоянния и настоящ адрес на управителя на дружеството, без да бъде установен контакт.

Предвид гореизложеното, контролният орган на ТП на НОИ - С. град не е успял да извърши документална проверка, относно осигурителния стаж и доход на С. С. А., положен при осигурителя "Димино" ЕООД.

Изпратен е повторен сигнал до дирекция "Краткосрочни плащания и контрол" при ТП на НОИ - С. - град да извърши проверка във фирменото досие на "Димино" ЕООД относно сключен трудов договор и внесени от осигурителя осигурителни вноски като императивна предпоставка за зачитане на осигурителен стаж и осигурителен доход на С. фанов А..

Резултатът от проверката е обективизиран в Констативен протокол № КП-5-21-01537076/08.02.2024 г., съгласно който за С. С. А. няма данни за подадено уведомление по чл.62, ал.5 от Кодекса на труда за сключен трудов договор с "Димино" ЕООД като за периода от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г. няма и подавани данни по реда на чл.5, ал.4, т. 1 КСО в регистъра на осигурените лица. Контролният орган е установил, че „Домино“ ЕООД е регистрирано на 23.10.2001г с адрес на седалището [населено място] [улица], ет.1, ап.1 с едноличен собственик на капитала и управител Д. С. Д. /починал на 27.06.2017г/. На 27.06.2006г е вписана промяна в

собствеността на дружеството, като едноличен собственик и управител е вписана Д. Д. Д. /майка на Д. С. Д./. Седалището на дружеството е променено на [населено място], [улица], Б., [жилищен адрес]

В хода на проверката г-жа Д. Д. - управител на "Димино" ЕООД представя нотариално заверена декларация, че за периода от 2001 г. до 2006 г. не могат да бъдат намерени ведомостите.

Поради липса на разплащателни ведомости и други документи, доказващи безспорно трудовия стаж на С. С. А., не е зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход от "Димино" ЕООД за периода от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г.

Длъжностното лице по пенсионно осигуряване, като се е съобразило с представените от жалбоподателя документи и данните в Регистъра на осигурените лица, е постановило оспореното в настоящото производство разпореждане № [ЕГН]/25 от 29.03.2024 г., с което е отказано изменение на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Процесното разпореждане е обжалвано по административен ред и е потвърдено в цялост с Решение №2153-21-107/23.05.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

С протокол от 08.10.2024 г. по искане на процесуалния представител на ТП на НОИ С. град е допусната и назначена съдебно-графологична експертиза /СГЕ/ в открито производство по чл.193 от ГПК вр. чл.144 от АПК за установяване автентичността на подписите, положени в графата работодател, относно дружеството "Димино" ЕООД, в Трудова книжка № 3, серия Р, № 327316, на С. С. А., положени в графи „Подпис и печат на работодателя“ и срещу думата „Управител“. Назначената СГЕ, изпълнена от в.л. Д. В. дава, заключение, че подписите, положени в графи №6 и №9 - „Подпис и печат на работодателя“, л. 7, и срещу думата „Управител“, на л. 9 в трудовата книжка на С. С. А., не са положени от Д. С. Д., управител на дружеството в процесния период. В съдебно заседание на 03.11.2024 г. беше разпитано в качеството на свидетел лицето Д. Д. Д., майка на управителя на дружеството "Димино" ЕООД за процесния период, Д. Д., който по настоящем е починал. Свидетелката депозира показания в посока, че жалбоподателят С. С. А. е осъществявал реална трудова дейност във фирмата, всеки ден е идвал на работа, „през 2001 г. до към 2006 г. някъде“, а тя е ходила в апартамента-офис на фирмата. След заминаването на сина ѝ за Америка през 2006 г., същият е прехвърлил дружеството на името на майка си, след което С. С. А. вече не е работил там, административното обслужване на фирмата за периода се извършвало от счетоводител, като не е знаела, че трябва да приеме счетоводните и други документи на фирмата след като е станала управител на фирмата.

При така установените фактически обстоятелства, след проверка законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и съгласно правомощията си по чл. 168 от АПК, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол. Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима, като разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" КСО разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. По силата на чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от

получаването им. При тази нормативна уредба и приложената на л. 94 Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че оспореното Решение №2153-21-107/23.05.2024г. е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С.-град.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него Разпореждане №[ЕГН]/25 от 29.03.2024г на длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което е отказано изменение на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Процесното разпореждане е издадено от Н. Ц. – началник на сектор „Отпускане на пенсии“, оправомощена със Заповед № 1015-21-67/01.03.2021 г. на Т. В., директор на ТП на НОИ С. град /л.81/.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактически и правни основания за издаването им. Спазени са изискванията за форма.

Не се споделят аргументите в жалбата, че по делото неправилно е определен осигурителният стаж и осигурителният доход на жалбоподателя. Съдът намира, че в хода на проверката и при издаване на разпореждането са положени необходимите усилия и процесуална активност от страна на длъжностните лица за установяване на положения от С. А. труд в периода от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г. в дружеството "Димино" ЕООД. В случая по отношение на процесния период от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г. Длъжностните лица от НОИ са изискали от дружеството доказателства за внесени осигурителни вноски за процесния период, сигнализирали са и дирекция "Краткосрочни плащания и контрол" при ТП на НОИ за проверка на осигурителния стаж на лицето, в рамките на която отново не е осъществен контакт с представител на фирмата "Димино" ЕООД. В хода на проверката не са открити данни за регистриран трудов договор между лицето С. С. А. и "Димино" ЕООД за периода от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г. Липсват и разплащателни ведомости и други документи, относими към твърдения трудов стаж на лицето. В този смисъл разпореждането, издадено от НОИ, е съответно на събрания в хода на административното производство доказателствен материал.

Относно представената трудова книжка, съдът съобрази следното:

Същата е представена от лицето на 20.04.2023 г. към заявление за преизчисление на пенсията, въпреки че лицето е подало документи за пенсиониране през 2018 г. и тогава този документ не е представен. Твърдението в жалбата, че трудовата книжка доказва реалния трудов и осигурителен стаж на лицето в дружеството, първо, не е безусловно, и второ, се опроверга в хода на съдебното производство, от заключението на вещото лице, че подписите в трудовата книжка от името на дружеството не са положени от тогавашния му управител. Съдът не намира основание да не цени и да не приеме заключението на вещото лице. Експертизата е неоспорена от страните по делото, приета е от съда и в този смисъл заключението ѝ е част от доказателствената съвкупност.

Относно показанията на свидетелката Д. Д. Д., майка на управителя на дружеството "Димино" ЕООД за процесния период, Д. Д., понастоящем починал, съдът намира

следното:

Не са налице по делото данни, които да внесат съмнения в безпристрастността на същата и заинтересоваността ѝ от изхода на делото. Твърденията ѝ обаче, че жалбоподателят С. С. А. всеки ден е ходил до офиса, работил е там и е осъществявал трудова дейност, са в противоречие с цялата останала доказателствена съвкупност по делото – липсващите данни в масивите на НОИ за регистриран договор на лицето, липсата на ведомости и други документи за доказване на осигурителен стаж и доход, както и заключението по СГЕ, че подписите в трудовата книжка от името на дружеството не са положени от неговия управител. Показанията на свидетелката не съдържат ясна, точна и конкретна информация за работното време и длъжността на лицето, а основно съдържат предположения. Следва да се отчете и значителният период от време, който е изминал от процесните събития до даването на показанията за тях.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. За да има едно лице качеството на "осигурено лице" по смисъла на КСО, трябва както лицето реално да осъществява трудова дейност въз основа на трудово правоотношение, така и за него да са подавани от страна на работодателя данни в НАП и да са внасяни осигурителни вноски. В хода на административното и съдебно производство не са събрани достатъчно убедителни и безпротиворечиви доказателства за това, че лицето е полагало действително труд, а още по-малко за регистриран трудов договор и внасяни осигурителни вноски за процесния период. Единствените неясни, неконкретни показания на разпитаната свидетелка за събития преди 18 години, противоречейки на всички останали събрани доказателства по делото, не са в състояние да опровергават по убедителен начин извода на административния орган и на първоинстанционния съд, че липсва трудовото правоотношение, реално изпълнение на трудови функции, осигурителен стаж и заплащани осигурителни вноски, съответно и че лицето няма качеството на "осигурено лице" по смисъла на КСО.

Липсата на каквато и да е документация и доказателства за начислени и платени осигурителни вноски, както и за регистриран трудов договор, въпреки многократните усилия от страна на НОИ да съберат тази информация, налагат извода, че за жалбоподателя не е възникнало основанието за осигуряване и няма качеството "осигурено лице" за

периода от 01.12.2001 г. до 01.06.2006 г.

С оглед всичко гореизложено, настоящият състав приема, че с процесното решение по чл.117 от КСО правилно е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/25 от 29.03.2024 г., с което е отказано изменение на личната пенсия за валидност поради общо заболяване. Атакуваното Решение №2153-21-107/23.05.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на законовите разпоредби.

Съдът намира, че оспореното решение изпълнява и предвидената от закона цел – да се препятства неоснователно увеличение пенсия и да се ограничи неправомерното разходване на средства от бюджета на ДОО.

Изложеното обосновава решаващ извод, че проверяваното Решение №2153-21-107/23.05.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, е постановено от материално и териториално компетентен орган, в установената от закона форма и с необходимото съдържание, при спазване на установените административно-производствени правила, при правилно приложение на материалния закон, а като такъв се явява и издаден в съответствие с целите на закона. Ето защо иницирираното срещу него оспорване е неоснователно и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора следва да се уважи своевременно заявената от процесуалния представител на ответника претенция за присъждане на направените от него разноски по списък. Ответникът претендира разноски за съдебно почеркова експертиза и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 лв. на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно фактическата и правна сложност на спора и 500 лв. възнаграждение на ВЛ за извършена СГЕ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. А. против Решение №2153-21-107/23.05.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлено оспорването и е потвърдено Разпореждане №[ЕГН]/25 от 29.03.2024г.

ОСЪЖДА С. С. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 600 (шестстотин) лева за юрисконсултско възнаграждение и разноски за съдебно графологична експертиза .

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от получаването му.
Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: